

“ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ ଏବଂ ସଫଳତାର ଆଧାର - ନିଗ୍ରହରୂପ୍ୟ”

ଆଜି ସମଗ୍ର ପିତା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ସମଗ୍ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମତାନ ସମଗ୍ର ଦେବା ସହିତ ବାବାଜୀଙ୍କର ସମାନ ହେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାରଥ କରିବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ଲଗନକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବ, କାହିଁକି ନା ସମାଜର ହିସାବରେ ବାବାଜୀଙ୍କର ପୂଜା ଗୋଟିଏ ସ୍ଠାନରେ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଡବଲ ସ୍ଠାନରେ ପୂଜା ହେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ମୁକ୍ତ ଅଟ । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଠାନକୁ ଦେଖି ସର୍ବଦା ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଠାନଧାରୀ, ସ୍ଠାନାନ୍ତର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ରଖିବାକୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ ଜାଣି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚିହ୍ନି ବିଶ୍ଠ ସେବାରେ ଲଗାଇ ଚାଲ । ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ପସନ୍ଦ ଏବଂ ପରିବାର ପସନ୍ଦ କେତେ ହେଲିଣି? କାହିଁକି ନା ସଂଗମସ୍ଥରେ ବାବା ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରକୁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ପସନ୍ଦ ହେବା ସହିତ ପରିବାର ପସନ୍ଦ ହେବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେବେ ଏହି ମୂଳଦୁଆଟି ହେଲା ନିଗ୍ରହ ରୂପ୍ୟ ହେବା ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଗ୍ରହ ରହିଛି ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତା ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ସ୍ଠାପନ ଏବଂ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାଏ, ତେଣୁ ସଫଳତା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଗଳାର ହାର ଅଟେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ହିଁ ହେଉଛି ସଫଳତା ସ୍ଠାନ ହେବାର ଜୀବନ । ସଫଳତା ମିଳିବ କି ନାହିଁ ଏହା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ନୁହେଁ । ନିଗ୍ରହ ରୂପ୍ୟ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ବାବା ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି ବା ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି ସେଠାରେ ସଫଳତା ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ । ତେବେ ଚେକ୍ କର ସଫଳତା ସ୍ଠାନ କେତେ ପରିମାଣ ହେଲିଣି? ଯଦି ସଫଳତାରେ କମୀ ରହୁଛି ତେବେ ଏହାର କାରଣ ହେଲା ନିଗ୍ରହରେ କମୀ ଅଛି । ତେବେ ନିଗ୍ରହ କେବଳ ବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବ, ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଗ୍ରହର ଅର୍ଥ ହେଲା - ବାବାଜୀଙ୍କ ଉପରେ ନିଗ୍ରହ, ନିଜ ଉପରେ ନିଗ୍ରହ, ଭ୍ରାମା ଉପରେ ନିଗ୍ରହ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଉପରେ ନିଗ୍ରହ । ଏହି ଚାରୋଟିଯାକ ନିଗ୍ରହ ଆଧାରରେ ସଫଳତା ସହଜ ଏବଂ ସ୍ଠାପନ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଗ୍ରହ ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ବାବାଜୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ନିଗ୍ରହ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ନିଜର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ସମ୍ପଦନ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ହେଲେ ସ୍ଠାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିଗ୍ରହ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାର ସ୍ଠାନ ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଠାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟେ । କୌଣସି ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ନୁହେଁ, ପରମାତ୍ମ ସ୍ଠାନଧାରୀ ଆତ୍ମା । ତେଣୁ ସ୍ଠାନ ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଦେବ । ମୁଁ ସାଧାରଣ କର୍ମ କରିବାବାଲା ଆତ୍ମା ନୁହେଁ, ସ୍ଠାନଧାରୀ ଆତ୍ମା । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଏହି ସ୍ଠାନ ତୁମକୁ ସହଜରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଦେବ । ତେଣୁ ସ୍ଠାନ ଉପରେ ନିଗ୍ରହ ରୂପ୍ୟ ଚିହ୍ନ ହେଲା - ସଫଳତା ବା ବିଦ୍ୟ । ସେହିପରି ବାବାଜୀଙ୍କ ଉପରେ ତ ପକ୍କା ନିଗ୍ରହ ରହିଛି, ତା’ର ବିଶେଷତା ହେଲା - “ ନିରନ୍ତର ମୁଁ ବାବାଜୀଙ୍କ ଏବଂ ବାବା ମୋ’ର” ଏହି ସମ୍ପୃତି ନିରନ୍ତର ବିଦ୍ୟର ଆଧାର ଅଟେ । “ମେରା ବାବା” କେବଳ ବାବା ନୁହେଁ, ମେରା ବାବା । ମୋ’ର ଉପରେ ଅଧିକାର ରହିଥାଏ । ତେଣୁ “ମେରା ବାବା” - ଏହିଭଳି ନିଗ୍ରହ ରୂପ୍ୟ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ସଫଳତାର ବା ବିଦ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । ସେହିପରି ଭ୍ରାମା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପୁରା ପୁରି ନିଗ୍ରହ ରହିବା ଦରକାର । ସଫଳତା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଏହି ଦୁଇ ପରକାରର କଥା ଭ୍ରାମାରେ ଆସିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଆସିବା ସମୟରେ ନିଗ୍ରହ ରୂପ୍ୟ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସମାଧାନ ସ୍ଠାନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତା ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବା । ତେବେ ସମସ୍ତାର କାମ ହେଲା ଆସିବା ଏବଂ ନିଗ୍ରହ ରୂପ୍ୟ ଆତ୍ମାର କାମ ହେଲା ସମାଧାନ ସ୍ଠାନ ହୋଇ ସମସ୍ତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରକେ ମାୟାକୁ ଚାଲେଞ୍ଚି କରିଛ । କ’ଣ ଚାଲେଞ୍ଚି କରିଛ ନା ଭୁଲିଗଲିଣି? ତୁମର ଚାଲେଞ୍ଚି ହେଲା ଯେ ଆମେ ନିଗ୍ରହ ମାୟାଦିତ୍ ହେବୁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତାର ସ୍ଠାନ ହିଁ ମାୟାର ସ୍ଠାନ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ତାକୁ ଚାଲେଞ୍ଚି ଦେଇଛ ତେଣୁ ସେ ତୁମକୁ ସାମନା ତ କରିବ ନା! ତେଣୁ ସେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମସ୍ତାର ରୂପ ନେଇ

ତୁମର ଚାଲେଞ୍ଜକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ନିର୍ଗତସ୍ୱରୂପେ ବିଦୟା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ହିଁ ତା'ଉପରେ ବିଦୟା ହେବାର ଅଛି, କାହିଁକି ନାହିଁ? କାହିଁକି ନା ତୁମ ପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ତେବେ କେତେ ଥର ତୁମେମାନେ ମାୟା ଉପରେ ବିଦୟା ହୋଇସାରିଛ? ତାହା ନାହିଁ? କ'ଣ କେବଳ ଏବେ ହିଁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ବିଦୟା ହେଉଛି, ନା ଅନେକ ଥର ବିଦୟା ହୋଇ ସାରିଥିବା ଘଟଣାକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛ? ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସବୁ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ - ଅର୍ଥାତ୍ ନ ଥିବୁ ନୁହୁ । ଅନେକ ଥର ବିଦୟା ହୋଇସାରିଛୁ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ବିଦୟା ହେବୁ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଉପାୟ ଉପରେ ନିର୍ଗତସ୍ୱ ରୂପେ ବିଦୟା ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଉପରେ ନିର୍ଗତସ୍ୱ, କାହିଁକି ନା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଅର୍ଥ ହେଲା ସଂଗଠନ । ଏହା କୌଣସି ଛୋଟିଆ ପରିବାର ନୁହେଁ, ବରହମାବାଦୀଙ୍କର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ସବୁ ପରିବାର ଭିତରେ ଗୁରେଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ବୃହତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ପର ଭିତରେ ରହି ପରିବାରର ସବୁ ପ୍ରକାରର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ପାଳନ କରିବା ସହିତ ସ୍ୱନେତ୍ର-ମମତା ରକ୍ଷା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଦୟା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ବାବାଜୀଙ୍କର ଏବଂ ବାବା ମୋ'ର, ବାସ୍ ଏହା ହିଁ ସବୁକିଛି ଅଟେ, ମୋ'ର ତ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ହିଁ କାମ । ପରିବାର ସହିତ କ'ଣ ଅଛି! କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଗତସ୍ୱର ବିଶେଷତା ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଚାରୋଟିଯାକ ନିର୍ଗତସ୍ୱର ଏବଂ ବିଦୟା ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେବେ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ କଥାରେ ମଜବୁତ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ପରିବାର ଭିତରେ ରହି କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ସମସ୍ତେ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ନିଜ ନିଜର ଧାରଣା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଏହାର ସମାପନୀ ରୂପରେ ୧୦୮ର ମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏବେ ବିଚାର କର ଯେ କେଉଁଠି ଏକ ନମ୍ବର ଦାନା ଆଉ କେଉଁଠି ୧୦୮ ନମ୍ବର ଦାନା, ଏଭଳି କାହିଁକି ହେଲା? ସମସ୍ତେ ଏକ ନମ୍ବର କାହିଁକି ହେଲେ ନାହିଁ? ପୁଣି ୧୨,୦୦୦ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ହୋଇଛି? ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କାରକୁ ନାହିଁ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇ ଚାଲିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଫଳତା ଯୁକ୍ତ ସୂତ୍ର । ତେବେ ଚାଲିବାକୁ ତ ନିର୍ଗତ ପଡ଼ିବ । ପରିବାରକୁ ଛାଡ଼ି ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯିବ! ତୁମ ଭିତରେ ଏହି ନିଶା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଆମର ପରିବାର ଏତେ ବିଶାଳ ଅଟେ । ତେଣୁ ବଡ଼ ପରିବାର ଭିତରେ ବିଶାଳ ହୃଦୟର ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କାରକୁ ନାହିଁ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ବା ନିରମାଣଚିତ୍ତ ସୂତ୍ରରେ ରହି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନାର ରୂପେ ଧାରଣା କରି ଚାଲିବା... ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପରିବାର ପ୍ରତି ନିର୍ଗତସ୍ୱ ରୂପେ ବିଦୟା ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବିଦୟା ଅଟ ନା? କ'ଣ ବିଦୟା ଅଟ?

କ'ଣ ଭଲ ବିଦେଶୀମାନେ ବିଦୟା ଅଟନ୍ତି ତ? ହାତ ତ ବହୁତ ଭଲ ଉଠାଇ ଦେଇଛ । ବହୁତ ଭଲ କଥା । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଆରୁଛା - ଟୀରମାନେ ବିଦୟା ଅଟ ତ? ନା କିଛି କିଛି ଓଲଟା ସିଧା ହୋଇଯାଉଛି? କ'ଣ କରିବୁ.... ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ଆସୁ ନାହିଁ ତ? ତେଣୁ କିପରି କହିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହିପରି ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କର । କିପରି କରିବୁ କୁହ ନାହିଁ.... ଏହିପରି କରିବୁ । ପରିବାର ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ୨୧ ନମ୍ବର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି, ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ପରିବାର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାରେ ପାସ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସବୁଥିରେ ପାସ୍ ଅଟନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଏହି ଚାରି ପ୍ରକାରର ନିର୍ଗତସ୍ୱକୁ ଚେକ୍ କରି କାହିଁକିନା ପୂରଣ ପସନ୍ଦ ହେବା ସହିତ ପରିବାର ପସନ୍ଦ ହେବା ମଧ୍ୟ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ନମ୍ବର ମଧ୍ୟ ଏହି ଚାରୋଟିଯାକ ନିର୍ଗତସ୍ୱ ଅନୁସାରେ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ମୁଁ ବାବାଜୀଙ୍କର, ବାବା ମୋ'ର, ବାସ୍ ସବୁ ହୋଇଗଲା । ଏମିତି ନୁହେଁ । ମୋର ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ କହୁଛ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଏହି ନିର୍ଗତସ୍ୱରେ ଅଟଳ ମଧ୍ୟ ଅଟ, ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ କିନ୍ତୁ ଆଉ ତିନୋଟି ନିର୍ଗତସ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଏହା ସାଥୀରେ ଅଛି । କ'ଣ ଚାରୋଟିଯାକ ନିର୍ଗତସ୍ୱ ଜରୁରୀ ନା ନାହିଁ, ଟୀରମାନେ କ'ଣ କହୁଛ? ଏମିତି ତ ନୁହେଁ ଯେ ତିନୋଟି ଜରୁରୀ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ? ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଚାରୋଟିଯାକ ଜରୁରୀ ଅଟେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚାରୋଟିଯାକ କଥା ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ଯାହାକୁ ତିନୋଟି ଯାକ ପସନ୍ଦ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କେହି ନାହାନ୍ତି । କ'ଣ ଏହାକୁ କରି ଦେଖାଇବା କଷ୍ଟ କର ନୁହେଁ କି? ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଯଦି ଆନ୍ତରିକତା ପୂର୍ବକ ହାତ ଉଠାଇ ତେବେ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ହୋଇଗଲା । ଆରୁଛା!

ଦେଖ, କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ମିଶି ମଧୁବନରେ ଗୋଟିଏ ବିଶାଳ ବୃକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ପାରିବାରିକ ସଂଗଠନ ହୋଇଯାଉଛି । ମଧୁବନରେ କ'ଣ ମନେ ରହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଦିଲ୍ଲୀର ଅଟେ, ମୁଁ କରଣାଟକର ଅଟେ, ମୁଁ ଗୁଜୁରାଟର ଅଟେ.....! ସମସ୍ତେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଅଟୁ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଗଲା ନା! ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ କ'ଣ ମନେ କରୁଛ? ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଅଟ ନା ନିଜ ନିଜ ଦେଶର ନିବାସୀ ଅଟ? କ'ଣ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଅଟ ତ? ଯଦି ସମସ୍ତେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଅଟ, ତେବେ ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଏମିତି ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱାଧୀନ ଠିକଣା ତ ମଧୁବନ ହିଁ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଠିକଣା କ'ଣ? ବମ୍ବେ, ନା ଦିଲ୍ଲୀ, ନା ପଞ୍ଚାବ? ମଧୁବନ ହିଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଠିକଣା ଅଟେ । ତେବେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଉଛି । ତାହା ହେଲା ସେବା କରିବାର ସ୍ଥାନ । ତୁମମାନଙ୍କର ଘର ହେଲା ମଧୁବନ । ଶେଷ ସମୟରେ ଆଶ୍ରୟ କେଉଁଠି ମିଳିବ? ମଧୁବନରେ ହିଁ ମିଳିବ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଏତେ ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ହେବା । ତେଣୁ ସାରା ଦିନ ଏହି ଡରିଲ୍ କରୁଥାଅ । ଏହା ମନର ଡରିଲ୍ ଅଟେ । ଶାରୀରିକ ଡରିଲ୍ ବା ବ୍ୟାୟାମ ତ ଶାରୀରିକ

ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ କରୁଛ ଏବଂ କରୁଥାଅ କାହିଁକି ନା ଆଦିକାଲି ଓଫିସ୍ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାୟାମ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ । ତା'କୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ କର ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ କର, କିନ୍ତୁ ସେବା କରିବା ସମୟରେ ବ୍ୟାୟାମ କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନୁସ୍ଥ ସମୟରେ ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ଭଲ । ଏହା ସହିତ ମନର ବ୍ୟାୟାମ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର କରୁଥାଅ । ଯେବେକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ହେବାର ଅଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ପିତା ହେଲେ ନିରାକାର, ଆଉ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକତା ଫରିସ୍ତା । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ବି ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ପିତାଙ୍କ ସମାନ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ, ଯଦି ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତି ହିଁ ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ହେବାର ସ୍ଥିତି । ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଫରିସ୍ତା ହୋଇ ସବୁ କର୍ମ କର, ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ । କାର୍ଯ୍ୟର ବୋଝ ଅନୁଭବ ନ ହେଉ । କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ବୋଝ ତୁମକୁ ଅବଶ୍ୟକତା ଫରିସ୍ତା ହୋବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିର ଏବଂ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର ମନର ବ୍ୟାୟାମ କର, ତାହାହେଲେ କେବେ ବି କଳାନ୍ତ ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ବରହମାବାବାଙ୍ଗକୁ ସାକାର ରୂପରେ ସର୍ବଦା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଦେଖିଛ ନା, ସେବାର ମଧ୍ୟ ବୋଝ ଅନୁଭବ ହେଉ ନ ଥିଲା । ସର୍ବଦା ଅବଶ୍ୟକତା ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର । ତାହା ହେଲେ ସହଜରେ ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟେ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ନିଜ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ନିରାକାର ବାବାଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଜରେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ କରିଦେବ । ତେବେ ଏବେ ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିବ? ହୋଇପାରିବ? (ବାପଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲି କରାଇଲେ) ତେବେ ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା, ଯଦି ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏବଂ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ମଝିରେ ମଝିରେ କରିଚାଲିବ, ତେବେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ତୁମକୁ ମାନସିକ ସେବା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ଦେବ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ଆରୁଛା!

ଡବଲ ବିଦେଶୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ଦେଖ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ସିଦ୍ଧିରେ କାରଣ ଅକାରଣେ ସବୁ ଗୁରୁପରେ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଇଛି । ସବୁ ଗୁରୁପରେ ଆସିପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଖୋଲା ଅନୁମତି ମିଳିଛି । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଅଟେ ନା, ଡବଲ ଭାଗ୍ୟ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଏହି ଗୁରୁପରେ ମଧ୍ୟ ବାପଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି କେହି କେହି ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ପୁରୁବରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି । ବାପଦାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ସବୁ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି । ତେବେ ବାବାଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଯେତିକି ସ୍ନେହ ତୁମମାନଙ୍କର ରହିଛି, ବାବାଙ୍ଗ ତା'ଠାରୁ ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଧିକ ସ୍ନେହ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଛି । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଟେ ନା? ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦର ସ୍ନେହ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି । ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଶୁଭକାର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବିଶେଷ ଶୁଭକାର ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ବାପଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି - ଯୋଗରେ ମଧ୍ୟ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ବହୁତ ଭଲ କଥା, ଆରୁଛା ।

ଟୀରମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଟୀରମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ଅଟେ । ବାପଦା ଟୀରମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉପାଧି ଦେଉଛନ୍ତି, ତାହା କେଉଁ ଉପାଧି? (ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି) ସାଥୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟେ । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତ ପ୍ରଥମ ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି! ଏମାନଙ୍କୁ ସାଥୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଅଟେ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଟୀର, ସମସ୍ତେ ନୁହଁନ୍ତି, କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଟୀର ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦା ଗୁରୁଭାଇର ଉପାଧି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ବଡ଼ ପୁଅ ପିତା ସମାନ ହୋଇଥାଏ ନା, ସେହିପରି ଟୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁଭାଇ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍ଗର ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଦେଖ, ଟୀରମାନଙ୍କୁ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍ଗର ସିଂହାସନ ମିଳୁଛି । ଯେପରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଗଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଂହାସନ ମିଳିଥାଏ ନା! ସେଥିପାଇଁ ଟୀର ଅର୍ଥାତ୍ ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ । ଚାହେଁ ମନ ଦ୍ଵାରା, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ଚାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ବା କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ସଦା ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଠିକ୍ କଥା ନା! ଆରାମ ପସନ୍ଦ ତ ନୁହେଁ ନା! ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବା, ସେବା ଓ ସେବା । ଠିକ୍ କଥା ନା? ଆରୁଛା!

ସେବାର ପାଳି ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଆଗ୍ରାର ଅଟେ:- ଆଗ୍ରା ସାଥୀ ଅଟେ । ଦିଲ୍ଲୀର ସେନାବାହିନୀ ତ ବହୁତ ବଡ଼ । ଆରୁଛା -

ଦିଲ୍ଲୀରେ ସ୍ଵାପନାର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିଗଲା ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଏବେ ବାବାଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିବା କେଉଁଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ? ଦିଲ୍ଲୀରୁ ନା ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରୁ? କର୍ଣ୍ଣାଟକରୁ, ଲକ୍ଷ୍ମଣରୁ... କେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ? କ'ଣ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ? ତେଣୁ ନିରନ୍ତର ସେବା ଏବଂ ତପସ୍ୟା କର । ସେବା ଏବଂ ତପସ୍ୟା ଏହି ଦୁଇଟିଯାକର ସମତୁଳନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ । ଯେପରି ସେବା ପାଇଁ ଭାଷଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛ ନା ସେହିପରି ଦିଲ୍ଲୀରେ ତପସ୍ୟା ବିଷୟରେ ବରଣ୍ଡନା କରିବାର ବିଷୟସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ତେବେ କୁହାଯିବ ଦିଲ୍ଲୀ, ଦିଲ୍ଲୀ ଅଟେ । ଏମିତି ତ ଦିଲ୍ଲୀ ବାବାଙ୍ଗର ଦିଲ୍ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍ଗର ଦିଲ୍ ପସନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । କ'ଣ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟମାନେ କରିବ ତ? କରିବୁ, ନିଶ୍ଚିତ କରିବୁ । ତେଣୁ ତପସ୍ୟା ଏଭଳି କର ଯାହାକି ସବୁ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ପତଙ୍ଗମାନେ ବାବା-ବାବା କହି ଦିଲ୍ଲୀର ବିଶେଷ ସ୍ଵାମୀରେ ପହଞ୍ଚିଯିବେ । ତେଣୁ ସବୁ ପତଙ୍ଗମାନେ ଯେତେବେଳେ ବାବା-ବାବା କହି ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା । ତେଣୁ ଏହାକୁ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ

ଏହିଭଳି ଭାଷଣ କରିବାର ଅଛି ଏବଂ ଏହି ଫଳାଫଳ ଶୁଣାଇବ ଯେ କେତେ ଜଣ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ପତଙ୍ଗ ବାବା-ବାବା କହି ସଂଘା ହୋଇଛନ୍ତି । କ'ଣ ଠିକ୍ କଥା ନା! ବହୁତ ଭଲ, ମାତାମାନେ ମଧୁସ୍ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି ।

କୁମାରକୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ :- ଅଧା ହଲ ତ କୁମାର କୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବାସ୍ କୁହାଯାଉଛି । ବାସ୍ - କେବଳ କୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଢ଼଼ାଳା ରୂପ ହୋଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ କୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦିକାଳର କୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦକ୍ଷା ଲାଗିବା ଦରକାର, ସେମାନେ କେତେ ଅବାଟକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଭଟକି ଯାଇଥିବା ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ରାସତା ବତାଅ । ଆରୁଛା, ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ କୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ସାରା ବର୍ଷ ଭିତରେ କୌଣସି ଆତ୍ମାର ସେବା କରି ତାକୁ ନିଜ ସମାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ କୁମାରୀମାନେ ନିଜ ସମାନ କରିଛନ୍ତି? ଆରୁଛା ଏବେ ଯୋଜନା କରୁଛ । ଆରୁଛା, ଇନ୍ଦୋର ହସ୍ପିଟାଲର କୁମାରୀ ହାତ ଉଠାଉଛି । ଏବେ ସେବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ସାଥୀରେ ଆଣି ନାହିଁ । ତେଣୁ କୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ସେବାର ପ୍ରମାଣ ମଧୁସ୍ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ଠିକ୍ ଅଛି! ଆରୁଛା!

ଚାରିଆଡ଼ର ବିଜୟୀ ରତନମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚୟ ରୂପି ହୋଇ ସହଜରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସଫଳତା ମୂରତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ମେରା ବାବାର ଅଧିକାର ଢ଼଼ାଳା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସଫଳତା ମୂରତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସମାଧାନ ସଂଘରୁପ ହୋଇ ସମସ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କି ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିବାର ଯୋଜନାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଅକ୍ଷୌଣୀ ଥର ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ଦାଦିନୀଙ୍କୁ - ତୁମ ପୁତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଛି, ବାବାଙ୍କର ମଧୁସ୍ ସ୍ନେହ ଅଛି (ରତନମୋହିନୀ ଦାଦୀଙ୍କୁ) ସହଯୋଗୀ ହେବା ଢ଼଼ାଳା ବହୁତ କିଛି ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ଆଦି ରତନ ଅଟ । ଆଦି ରତନ ପିଲାମାନେ ଏବେ ପରମ୍ପରା ମଧୁସ୍ ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଆରୁଛା - ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସବୁ କିଛି ତୋ'ର ତୋ'ର କରି ମୋ'ର ପଣିଆର ଅଂଶ ମାତ୍ରକୁ ମଧୁସ୍ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଭବ । ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ମୋ'ର ପଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ'ର ସଂଭାବ, ମୋ'ର ସଂସ୍କାର, ମୋ'ର ନେତ୍ର.... ଯାହାକୁ ବି ମୋ'ର ବୋଲି କହିବ ତାହା ବୋଝ ଅନୁଭବ ହେବ ଏବଂ ବୋଝବାଲା କେବେ ବି ଉଡ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ମୋ'ର-ମୋ'ର ହିଁ ମଲ୍ଲୀ କରିଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ତୋ'ର ତୋ'ର କହି ସଂଘରୁ ହୋଇଯାଅ । ଫରିସ୍ତାର ଅର୍ଥ ହେଲା ମୋ'ର ପଣିଆର ଅଂଶମାତ୍ର ମଧୁସ୍ ନ ଥିବ, ଯଦି ସଂକଳ୍ପରେ ମଧୁସ୍ ମୋ'ର ପଣିଆ ଆସିଲା, ତେବେ ଜାଣି ନିଅ ମଲ୍ଲୀ ହେଲ ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ମଲ୍ଲୀ ପଣିଆର ବୋଝକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସାରା ଦୁନିଆର ଢ଼଼େଟି ସେହିମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ନିଜର ନୟନରେ ସମାହିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***